

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcov: 1) **J. D.** 2) **A. D.**, *zastúpení advokátkou JUDr. V. K.*, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Prešove**, Konštantínova č. 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 3. januára 2006, číslo Xo 49/2005, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. novembra 2007, č. k. 1 S 46/06-63, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. novembra 2007, č. k. 1 S 46/06-63.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia zo dňa 3. januára 2006, číslo Xo 49/2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie a zamietol odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým Správa katastra Stará Ľubovňa ako orgán príslušný podľa § 18 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (katastrálny zákon) rozhodnutím zo dňa 17. októbra 2005, č. X-012/2005 v konaní vo veci návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte podaného žalobcami rozhodla tak, že nevyhovela návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte, ktorá mala spočívať v chybnom zákrese geometrického plánu č. 26-94/Ga v súbore

geodetických informácií katastra nehnuteľností, t.j. chybné zakreslených hraniciach medzi pozemkami – parcely C-KN X. k. ú. J.. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd nezistil porušenie zákona v postupe a rozhodovaní správnych orgánov. Vyslovil záver, že správne orgány neporušili zákon, keď nevyhoveli žiadosti o opravu chyby po tom, čo dospeli k záveru, že pri technicko-hospodárskom mapovaní v roku 1983 a vykonanom miestnom šetrení boli potvrdené hranice medzi pozemkami a vyhotovený geometrický plán č. 26-94/Ga, ktorý bol podkladom pre majetkoprávne vyporiadanie, neriešil stavbu ako takú, preto ani správa katastra neskúmala jej zákres v geometrickom pláne, ale vychádzala z potvrdených hraníc právnymi predchodcami účastníkov pri miestnom šetrení a z čiastkového protokolu č. 6, v ktorom je uvedené, že na mieste boli vyšetrené všetky predmety merania, vrátane pozemkov a boli ako nesporné označené ich pôvodné, nové aj zamenené vlastnícke užívacie hranice. Takto bol priebeh hraníc parciel č. X. vyšetrený ako nezmenený a následne podľa tohto stavu boli zamerané lomové body týchto parciel, z ktorých sa určili ich výmery. Zároveň došlo aj k prečíslovaniu parciel tak, že parc. č. 614 sa prečíslovala na parc. č. X. a časť parcely X. na parc. č. X.. Vyhlásením platnosti obnoveného operátu po technicko-hospodárskom mapovaní sa tieto údaje stali hodnovernými. Pri vyhotovovaní geometrického plánu č. 26-94/Ga, ktorý bol podkladom na majetkoprávne vyporiadanie osvedčenia o vydržaní pozemkov sa vychádzalo z platných údajov katastra nehnuteľností v čase jeho vyhotovenia a tento zodpovedal stavu o vyhlásení platnosti obnoveného operátu po technicko-hospodárskom mapovaní.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia. Navrhli ho ako vecne nesprávny zrušiť, vec vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie a priznať trovy konania. V odvolaní zopakovali tvrdenia žaloby. Uviedli, že v kópii katastrálnej mapy sa stráca časť pozemku, ktorý tvoril odkvap ich rodinného domu, pričom oni nehnuteľnosti trvale a dobromyseľne užívajú od roku 1994 a predtým ich užívali ich právni predchodcovia. Až v roku 2004, kedy vznikol medzi nimi (žalobcami) a susedmi spor, zistili z kópie katastrálnej mapy, že hranica pozemku je zakreslená inak, ako bola zakreslená v geometrickom pláne č. 26/1994, ktorý bol podkladom k prevodu nehnuteľnosti v roku 1995 – notárskej zápisnici (vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam). Zdôraznili, že nespochybňujú správnosť geometrického plánu č. 26/94, naopak sú toho názoru, že tento geometrický plán je správny, ale je zrejme nesprávny v katastrálnej mape, pretože práve susedia, s ktorými majú spor, sa opierajú o katastrálnu mapu, popierajú ich vlastníctvo k časti pozemku za rodinným domom. Podľa ich názoru práve katastrálna mapa so svojou zrejmomou chybou je príčinou toho, že sa žalobcovia domáhajú opravy v katastrálnom operáte s tým, že požadujú, aby bol do mapy zakreslený geometrický plán č. 26/94, ktorý slúžil ako podklad k vypracovaniu notárskej zápisnice, na základe ktorej sa žalobcovia stali vlastníkmi nehnuteľnosti, a to rodinného domu súp. č. X. a pozemkov parc. č. X. a 493 v kat. úz. J..

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Pritom poukázal na odôvodnenia prvostupňového správneho orgánu a odvolacieho orgánu. Uviedol, že geometrický plán č. 26-94/Ga je zobrazený v mierke 1:550, kým katastrálna mapa je zobrazená v mierke 1:1000. V tej súvislosti poukázal na to, že pre posúdenie priebehu hranice je rozhodujúcim faktom skutočnosť, v akej mierke je zobrazovaná katastrálna mapa, lebo čím je mapa vyhotovovaná v menšej mierke, tým je menšie rozlíšenie majetkovej hranice (hranice pozemku), preto sa to javí ako splynutie namietanej hranice a naopak, čím je mapa vyhotovovaná vo väčšej mierke (napr. 1:500 a pod.), tým je rozlíšenie väčšie, a teda v danom prípade sa to prejaví tak, že namietaná hranica medzi pozemkami nebude znázornená tak, že splyva, ale že ide poza múr rodinného domu. Poukázal na to, že táto skutočnosť je preukázateľne viditeľná aj na zázname podrobného merania zmien č. 460 vyhotovenom ku geometrickému plánu č. 00222585-087-98 zo dňa 5.6.1998, kde je evidovaný stav zobrazený v mierke 1:250 s tým, že hranica medzi namietanými pozemkami prebieha poza múr rodinného domu. Tiež uviedol, že v prípade akýchkoľvek pochybností je namieste, aby si žalobcovia požiadali o vytýčenie hranice sporného pozemku, podľa ktorého sa preukáže, či stav, tak ako je znázornený v geometrickom pláne č. 26-94/Ga, zodpovedá aj užívaniu v teréne. Zdôraznil, že z uvedeného je dostatočne zrejmé, že správne orgány na úseku katastra nehnuteľností evidujú všetky údaje v súlade s verejnými listinami - geometrickým plánom č. 26-94/Ga, katastrálnou mapou č. 0-9/43, notárskou zápisnicou č. N 229/1995, NZ 189/95 z 15.11.1995, uloženými v zbierke listín.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Rozhodol na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 OSP) dňa 19. novembra 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podanou žiadosťou o opravu chyby v katastrálnom operáte sa žalobcovia domáhali v zmysle § 59 ods. 1 písm. b), ods. 3 katastrálneho zákona opravy nesprávne zakreslenej hranice pozemkov parc. č. X. vo vlastníctve žiadateľov a pozemku parc. č. X. kat. úz. J. a zároveň zakreslenia do katastrálnej mapy správne vedenej hranice pozemkov parc. č. X. a parc. č. X. kat. úz. J. v súlade s geometrickým plánom č. 26-94/Ga z 30.3.1994, vyhotovenom M. G., geodetom, Š. J.. Orgány štátnej správy na úseku katastra nevyhoveli uvedenému návrhu, keď dospeli k záveru, že v konaní neboli splnené podmienky na vykonanie opravy chyby v katastrálnom operáte. Krajský súd v súdnom preskúmvacom konaní žalobu zamietol. S dôvodmi žaloby sa náležite vyporiadal a stotožnil sa so závermi správnych orgánov, že neboli splnené podmienky na vykonanie opravy chyby v katastrálnom operáte.

Najvyšší súd SR sa v danej veci v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto jeho dôvody neopakuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení od 15. októbra 2008, od účinnosti novely – zákona č. 384/2008 Z.z.).

V odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne také nové skutočnosti, ktoré by mali za následok iný výsledok konania; v súdnom odvolacom konaní nebolo zistené porušenie zákona v postupe a rozhodovaní orgánov štátnej správy na úseku katastra. Správny bol preto postup príslušnej správy katastra, ktorá rozhodnutím v konaní vo veci návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte podaného žalobcami rozhodla tak, že nevyhovela návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte, ako aj postup Katastrálneho úradu v Prešove, ktorý potvrdil rozhodnutie a zamietol odvolanie proti rozhodnutiu správy katastra.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a z neho vyvedený správny právny záver. Z dôvodov, uvedených vyššie preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219, ods. 1 v spojení s § 372p ods. 1 OSP potvrdil, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

Ak sú žalobcovia presvedčení o tom, že vlastníci susediacej nehnuteľnosti neprávom užívajú časť ich pozemku, môžu sa domáhať ochrany svojho vlastníctva napríklad žalobou, podanou podľa § 126 Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobcovia nemali úspech ani v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. novembra 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová